

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na verejnom zasadnutí v Bratislave 19. mája 2010 v trestnej veci obžalovaného **K. U. pre trestný čin skrátania dane** podľa § 148 ods. 1, ods. 3 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) a iné, o odvolaní obžalovaného K. U. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 24. októbra 2007, sp. zn. 1T 13/02, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) napadnutý rozsudok krajského súdu **sa z r u š u j e** vo výroky o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 259 ods. 3 Tr. por. obžalovaný K. U. podľa § 148 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák., **sa odsudzuje na úhrnný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.**

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., s použitím § 59 ods. 1 Tr. zák., sa obžalovanému K. U. výkon trestu **podmienečne odkladá a stanovuje sa mu skúšobná doba na 4 (štyri) roky.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne ako súdu prvého stupňa z 24. októbra 2007, č. k. 1T 13/02-1495, obžalovaný K. U. bol uznaný za vinného zo spáchania

trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. (skutky 1/, 2/, 3/, 4/, 7/),

trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (skutok 5/),

trestného činu porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 124 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu skrátenia dane podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. (skutok 6/) a

trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák.

v podstate na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 5. apríla 1991 v B. v predajni štátneho podniku (š. p.) R. ako objednávateľ za spoločnosť s ručením obmedzeným (s.r.o.) K. a B., ktorá nebola zapísaná v obchodnom registri, prevzal 50 obrusov v cene 8 000 Sk v úmysle tieto nezaplatiť, čo ani doteraz neurobil napriek upomienke, čím š. p. R. (v likvidácii) spôsobil škodu 8 000 Sk;

2/ dňa 4. júla 1991 v P. s podvodným úmyslom vylákal od doc. ThDr. J. K. sumu 500 000 Sk, pričom tieto peniaze v dohodnutej lehote a ani doteraz nevrátil, čím doc. ThDr. J. K. spôsobil škodu v uvedenej výške;

3/ v marci 1991 a 25. júla 1991 v B. s podvodným úmyslom prevzal v hotovosti od F. S. sumu 400 000 Sk, pričom sa písomne zaviazal 25. júla 1991 túto vrátiť

do 25. augusta 1991, čo však neurobil, pričom na naliehanie F. S. v lete 1993 a v októbri 1993 tomuto vrátil spolu 200 000 Sk, takže F. S. spôsobil škodu vo výške 200 000 Sk;

4/ v novembri 1992 vo V. v podvodnom úmysle vylákal od L. W. a A. Á. od každého 540 000 Sk, teda spolu 1 080 000 Sk, túto sumu sa zaviazal vrátiť najneskôr do dvoch týždňov, pričom na opakované žiadosti L. W. vo februári 1993 vrátil len 35 000 Sk, čím tomuto spôsobil škodu 505 000 Sk a A. Á. spôsobil škodu 540 000 Sk;

5/ od 17. februára 1993 do 8. apríla 1993 v T. od akciovej spoločnosti (a.s.) O. na základe zmluvy, ktorú sám potvrdil podpisom za firmu K., ktorá nebola zapísaná v obchodnom registri na území Slovenskej republiky, prevzal rôzne druhy alkoholických nápojov v celkovej cene 4 707 669 Sk, túto sumu spolu s ďalšou sumou 2 320 578 Sk predstavujúcou tzv. colnú zábezpeku uhradil na účet uvedenej a.s. O.; v týchto sumách však nebola zarátaná spotrebná daň a daň z pridanej hodnoty (DPH), pričom prevzatý tovar deklaroval na vývoz do bývalej Juhoslávie, čo však neuskutočnil, pričom tento vývoz preukazoval falošnými odtlačkami pečiatok C. na príslušných dokumentoch, na základe čoho mu v marci, máji a júni 1993 bola vrátená a.s. O. colná zábezpeka v sume 2 320 578 Sk, avšak v dôsledku tohto konania došlo ku skráteniu DPH v sume 4 062 794 Sk a spotrebnej dane z liehu v sume 12 960 000 Sk;

6/ v dňoch 26. marca 1993 a 2. apríla 1993 v a.s. H. po úhrade v hotovosti prevzal alkoholické nápoje v hodnote 239 644,80 Kč (korún českých) a 810 510,40 Kč, tieto previezol na územie Slovenskej republiky a na C. tento tovar deklaroval ako priamy tranzit cez územie Slovenskej republiky do bývalej Juhoslávie s uvedením príjemcu tovaru K. s.p.o. S., pričom bol povinný tovar do troch dní dodať na C., čo však neurobil, ale tovar zložil na území Slovenskej republiky, čím skrátil clo v sume 255 779 Sk, spotrebnú daň v sume 4 066 330 Sk, DPH v sume 1 235 624 Sk; v dôsledku toho ručiteľovi š.p. N. vznikla škoda 5 557 773 Sk;

7/ dňa 5. septembra 1993 v B. s podvodným úmyslom prevzal od V. K. v hotovosti 30 000 Sk, za ktoré jej mal dodať tovar, čo však doteraz neurobil, a peniaze nevrátil, čím V. K. spôsobil škodu v uvedenej výške;

8/ od roku 1993 do 18. mája 1994 na rôznych miestach na území Slovenskej republiky bez povolenia prechovával strelbyschopnú pištoľ kalibru 9 mm a najmenej 15 ks nábojov.

Krajský súd za to obžalovanému podľa § 148 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák., uložil úhrnný trest odňatia slobody na päť rokov, na výkon ktorého tohto podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny; podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu uložil tiež trest prepadnutia veci (uvedenej pištole).

Krajský súd zároveň podľa § 228 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazal na náhradu škody, a to v prospech likvidátora š.p. R. Ing. J. B. v sume 800 000 Sk, doc. ThDr. J. K. v sume 500 000 Sk, E. S. s sume 200 000 Sk, L. W. v sume 505 000 Sk, A. Á. v sume 540 000 Sk a V. K. v sume 30 000 Sk.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré však bližšie neodôvodnil; uviedol len, že toto smeruje proti všetkým výrokom rozsudku. Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Najvyšší súd v intenciách § 564 ods. 4 teraz účinného Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov) ako súd odvolací nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 253 Tr. por., a preto v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku i správnosť postupu konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, prihliadajúc aj na prípadné chyby odvolaním nevytýkané. Najvyšší súd po preskúmaní dospel k záveru, že zistenia krajského súdu vo vzťahu k posudzovaným skutkom a ich právnej kvalifikácii sú správne a legálne; do úvahy prišla len zmena výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Krajský súd vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého správne zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku. Aj keď odvolanie obžalovaného nie je konkrétne, zrejme smeruje najmä proti základu, teda proti výrokom o jeho vine zo spáchania žalovaných deliktov. Odvolací súd nezistil také okolnosti, ktoré by

spochybňovali napadnuté výroky. Je zrejmé, že obžalovaný úmyselne konal podvodne, lebo najmä z jeho následného konania vyplýva úmysel uviesť poškodených do omylu a na ich úkor sa obohatiť. Je potrebné vziať do úvahy, že počas celého dlhého časového obdobia požičané peniaze nevrátil, ale ich použil nezisteným spôsobom, teda pre svoju potrebu, čím deklaroval vlastne svoj pôvodný zámer.

Rovnaký záver sa vzťahuje aj na konanie obžalovaného smerujúce k nezaplateniu daní alebo cla, čím vznikla škoda oprávnenému subjektu, teda slovenskému štátu. Obžalovaný v týchto smeroch tak isto konal podvodne, lebo uviedol do omylu príslušné subjekty, pričom použil aj falšované doklady.

Z dôkazov tiež vyplýva, že obžalovaný bez povolenia na území Slovenskej republiky prechovával strelnú zbraň, ako aj náboje do nej.

Krajský súd vykonaným dokazovaním správne ustálil výšku spôsobených škôd, resp. iný nelegálny následok konania obžalovaného a zodpovedajúco tomu posúdil jeho konanie podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. Súd prvého stupňa pritom správne aplikoval ustanovenie § 16 ods. 1 Tr. zák., a preto nebol dôvod na zmenu príslušných výrokov napadnutého rozsudku.

Krajský súd v odôvodnení písomného vyhotovenia svojho rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladá so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov; zároveň je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami bol vedený pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Dôvody uvedené v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku, ktoré je v súlade s ustanovením § 125 Tr. por., si v plnom rozsahu osvojuje aj odvolací súd a na tieto poukazuje.

Odvolací súd vzal do úvahy, že obžalovaný síce spôsobil podvedeným subjektom značnú škodu, resp. vo vzťahu ku štátu až škodu veľkého rozsahu, pričom sa tak stalo viacerými protiprávnymi konaniami.

Je potrebné však vziať na zreteľ tiež skutočnosť, že od spáchania predmetných trestných činov uplynula doba skoro dvadsať rokov. Podľa ustálenej súdnej praxe časový odstup od spáchania skutku po dobu právoplatného skončenia veci má zásadný vplyv na posúdenie stupňa spoločenskej nebezpečnosti deliktov v zmysle § 3 ods. 4 Tr. zák. Dĺžka časového obdobia, ktoré uplynulo od spáchania skutkov, podstatne znižuje závažnosť daného deliktu v smere akútnej potreby adekvátneho potrestania páchatel'a, najmä keď tento v danom časovom úseku tento nebol súdne trestaný, resp. hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

Odvolačí súd zistiac tieto okolnosti u obžalovaného K. U. dospel k záveru, že trest uložený krajským súdom sa z dnešného pohľadu javí ako neprimerane prísny. Represia v tomto smere ustupuje do pozadia pred naliehavou potrebou nahradenia spôsobenej škody tak, ako vo veci rozhodol krajský súd.

Po zvážení uvedených okolností odvolačí súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, pričom také rozhodnutie vychádza z oddeliteľnosti týchto výrokov od ďalších výsledkov súdu prvého stupňa. Keďže boli splnené podmienky stanovené v § 259 ods. 3 Tr. por., po zrušení napadnutého rozsudku v označenej časti odvolačí súd sám vo veci rozhodol. V rámci trestnej sadzby odvolačí súd obžalovanému K. U. uložil úhrnný trest odňatia slobody na dva roky, ktorý zodpovedá naznačeným kritériám.

Najmä s prihliadnutím na dlhý časový odstup od spáchania deliktov odvolačí súd dospel k záveru, že výkon uloženého trestu zatiaľ nie je potrebný, ale že účel trestného stíhania sa v súčasnosti dosiahne už aj jeho hrozbou; z týchto dôvodov výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložil a zároveň stanovil primeranú skúšobnú dobu na štyri roky. Jedno z kritérií, ktoré bude skúmané v ďalšom konaní, bude aj to, či obžalovaný nahradil spôsobenú škodu, alebo aspoň podnikol reálne kroky vedúce k splneniu jeho záväzkov.

Okrem trestu prepadnutia veci, ktorý je legálny, a preto zostal nezmenený, nebol totiž dôvod ani na zmenu výroku napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaviazaný

k náhrade škody v prospech jednotlivých poškodených. Odvolací súd aj v tomto smere konštatoval, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je legálne a nie je teda dôvod na jeho zmenu.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. mája 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová